

Büyük Yazarlar Mektupla Terbiye Oldu

Gönderen : nablus13 - 03/03/2008 02:53

Büyük Yazarlar Mektupla Terbiye Oldu

Ahmet Hamdi Tanpýnar, bir mektubunu "gözlerinden öperim kardeşim" diye bitirmiş. Cemal Süreya, eşi Zuhal Haným'a en derin sevgilerini "yüzüdünden öperim" diyerek iletmiş. Zamane insaný, mektupsu cümleleri terk edeli çok yıllar oldu. e-postaların da tuzu yok zaten; ama yeni yıl gelmişken bu özlü sözleri hatýrlayýp nostalji yapmanın tam zamaný...

Beyh Galip, "Mektup yazın alýpkanlýklarýnýz tazelenisin." demiş gerçi, ama bugün ne pairler ne yazarlar ne de okurlar birbirine mektup yazmýyor. Yeni bir yıla girerken biraz nostaljiye ne dersiniz? Sevdiklerinize mektup yazmaktan, bir kartpostal atmaktan bahsetmiyoruz. Keşke yapabilseydik, unutmayaýdık bu alýpkanlýklarýmýzý... Ancak unuttuðumuz sadece mektup ya da kartpostal atmamak deðil; mektuplardaki o güzelim ifadeleri de unuttuk. Mektupların yerini alan e-postalarda, SMS'lerde (cep telefonu mesajları) artık kısa, öz ama ... cmlr kryz: ...

Peki ne oldu o güzelim sözcüklere? Mesela büyüklerin çocuklarına, küçüklere yazdýđý "Hasretle kucaklar, gözlerinden öperim." kadar çok yakýpýrdý mektupların sonuna. Bu güzel sözleri hatýrlamak isteyenler için en önemli kaynak, yazar ve pair mektupları bildiğim piiri, bir mektup yerine, bir mektup niyetine yazdýđýmdýr." demiş mesela Haydar Ergülen. Necip Fazýl'ın annesine gurbu yazdýđý dizeler, bir mektup deðilse nedir? Nazým Hikmet'in de karýsýna hapisten yazdýđý en güzel piiri, mektuptan başka bir pe

Ahmet Muhip Dýranas, Sâmiha Ayverdi'ye 31 Temmuz 1968 tarihli bir mektup gönderir. Ayverdi, yeni çýkan kitabý "Boðaziçi'nde Tarih"e iliştirmiştir bu mektubu. Dýranas, duyduðu memnuniyet karþýsýnda bir tepekkür mektubu yazar çok deðerli hanýmefendi. Bir okuma lezzeti içindeyim..." diyerek başlar. "Ýnce pahsiyetinizle büsbütün güzelleptirdiðiniz bu nadide tarih, bu bulunmaz devir eþsiz bir tabiat yapıyorum..." diye devam eder ve, "En derin saygýlarýmın ve þükranlarýmın kabulünü rica ederim, pek muhtere hanýmefendi..." diye son verir sözlerine. Sanki okuduðunuz mektup deðil, piiri dizileri, edebi metin etkisi yapar kalbinizde. Zamane insaný, mektupsu cümleleri terk edeli yıllar oldu. "Yüzüdünden öperim" gibi bir bitiş cümlesine hangi mektupta rastlarız mesela? Cemal Süreya, 12 Temmuz 1972'de, eşi Zuhal Haným'a yazdýđý mektubu bu cümleyle bitirir. Kendini merak eden eþini kalbine bu sözlerle ferahlık verir. "Akþamları eve döneyim, kapýyı sen aç: gözlerin... Memo okuldan dönmüş olsun. Kaçýncý sý olsun?.." diye sürdürür cümlelerini ve baðlýlýđýný. Attila Ýlhan ise Yelken dergisini yönettiði dönemde, 11 Mart 1968'de Cevdet K bir mektup yollar. Tam anlamıyla bir ip mektubudur yazdýđý... Ýlhan'ın yazdýđý satýrları okurken ses tonunun desibelini duyma mümkün, seçtiði cümlelere gösterdiði hassasiyet, özen ve titizlik karþýsýnda söz etmekse ne mümkün! "... Bütün bunları istemek doğrusu kendimde bulamýyorum ama yazmadan da edemedim ipte. Ýhya olurduk... Bu vesileyle saygý ve sevgilerimi yenilerim efendim..." selamıyla noktalar arzusunu. Peki ya þimdi? "Pek muhterem efendim..." diye başlasak sözüme ya da Ahmet Hamdi Tanpýnar gibi "senin de gözlerinden öperim kardeşim" diye bitirsek cümlemizi, bu hitapların karþý tarafta en kallavisinden bir "yað tabakası" olarak algılanacađýný düþünmek bile istemeyiz. Cemil Meriç, 30 Mart 1970'te Mehmet Çýnarlı'ya yazdýđý mektubunda hem yazý karþýsýndaki acziyetini hem de muhababına olan saygýsýný, "15 Mart'a kadar daha az kusurlu bir yazý ellerinizi öpecektir. Sevgilerimin kabulünü dilerim efendim..." sözleriyle ifade ediyor. Mektuplardaki bu üslubun aralarındaki iliþkiye nasýl yansýdýđýný varýn siz düþünün artık. Edebiyat sadece cümleleri deðil, insan iliþkilerine de böylesine güzellik katmýþ.

Büyük yazarlar mektupla terbiye oldu

Mektup yazmak için kalem tutan el yok diye düþünüyoruz. Oysaki Sadabad Eðitim Kurumları'nın çocukları mektuptan yana umu kalmayan gönüllere su serpiyor. Edebiyat öðretmeni Ali Çaylý, daha önce hazýrladýđý piiri antolojisinin eðitimde yararlı görüncü öðrencilerine mektuplaşmayı öðretmeye karar vermiş ve ortaya "Mektuplar" adıyla bir eser çýkmış.

Çocuklar film karakterlerine, sevdikleri kıyafetlere, Çanakkale þehitlerine, Hz. Muhammed'e mektup yazmýþlar. Kitabın en etkileyici yaný öðrencilerin yazdýđýları bu mektuplar. 6-A sýnýfýndan Rümeyza Pahin, Babam ve Ölüm filminin küçük karamanı (Ege Kaya) ne güzel ifade etmiş duygularını: "Nasýlsın güzelim? Gerçi annesiz, babasız ne kadar iyi olabilirsin ki... Ama sakın korkma. Biz senin gibi öksüz, yetimlerin yanýndayız..." Her biri farklı dünyaya açılan bu mektuplar Ýmam Rabbani, Gazali, Mev Muhyiddin-i Arabi gibi büyükler için mektubun bir eðitim, terbiye vasýtasý olarak kullanýldýđýný hatýrlatıyor.

Sevinç Özarslan

Cumaertesi Sayý:109